

Bilag til L 198 – spm. 15:

Ministeren bedes i besvarelsen indtænke følgende uddybende forhold:

- A. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det i indledningen oplyst, at formålet med lovforslaget er "at understøtte, at kommunerne ikke opkræver betaling fra parkering af fiskale hensyn".
- B. Med det formål indikerer ministeren, at det i dag forholder sig sådan, at kommunerne rent faktisk opkræver betaling fra parkering af fiskale hensyn, og at ministeren har dokumentation herfor.
- C. Det følger imidlertid af forarbejderne til vejlovens § 107, stk. 2, at der kræves en trafikal begrundelse for etablering betalingsparkeringsordninger, og at der skal være et adfærdsregulerende formål med,
- At etablere en betalingsparkeringsordning,
 - at udvide det geografiske område, som betalingsparkeringsområdet dækker,
 - at udvide betalingsparkeringsordningen tidsmæssigt, og f.eks.
 - at kræve en højere timebetaling for parkering.
 - Vejlovens § 107, stk. 2, må herudover forstås på den måde, at det er et krav, at vedkommende politimyndighed har erklæret sig enig i, at afgiften opkræves og den trafikale begrundelse for at opkræve betaling for parkering.
- D. Hvis kommunerne ved opkrævning af betaling for parkering lægger vægt på kommunernes økonomi og ønsket om at tjene penge i den sammenhæng, vil der således være tale om, at kommunerne inddrager et usagligt hensyn, og det må have formodningen mod sig, at ressortministeriet og Vejdirektoratet er bekendt med at det forholder sig sådan, uden at man har grebet ind.
- E. En vedtagelse af lovforslaget med det oplyste formål må derfor forudsætte, at ministeren kan dokumentere, at det rent faktisk forholder sig sådan, at kommunerne opkræver betaling for parkering af fiskale hensyn. At ministeren er bekendt med sager herom. I modsat fald vil en vedtagelse af lovforslaget bygge på vildledende oplysninger om de faktiske forhold som grundlag for formålet med lovforslaget.
- F. I forlængelse heraf kan det til yderligere baggrund oplyses:
- Anvendelsesområdet for vejlovens § 107, stk. 2, er bl.a. beskrevet på følgende måde i forarbejderne (se FT 1956/57, Tillæg A, sp. 508, hvori der henvises til Vejlovsudvalgets betænkning nr. 117/1955 vedrørende forslag til De Offentlige Vejes Bestyrelse m.m., hvorfra nedennævnte citater stammer fra):
 - "Parkeringsafgiften bør kun opkræves i de tilfælde, hvor der af færdselsmæssige hensyn er særligt behov derfor. Afgifterne bør kunne gradueres efter den tid, hvori det enkelte motorkøretøj er parkeret, og kan eventuelt være progressive, ligesom de kan ansættes til forskellig højde på forskellige steder i byen, alt efter behovet for at begrænse parkeringen. Parkeringsafgift bør ikke opkræves, medmindre vedkommende politimyndighed er enig i den trafikale begrundelse for afgiften."
 - "Sådanne afgifter bør dog ikke anvendes for at skaffe den enkelte vejbestyrelse en indtægt, men kun når færdselsmæssige hensyn, dvs. de motorkørendes egen interesse, i særlig grad taler derfor. Det foreslås derfor, at vedkommende politimyndighed skal erklære sig enig i, at afgiften opkræves. ..."